

Predikan av Jenny Arnerlöf – Att växa i tro – 2021-05-02

”Hur skaffar man en tro?” På frikyrkorådets årsmöte fick jag veta att den frågan, och liknande frågor, har ställts till sjukhuskyrkans personal under det gångna året. Det känns viktigt att börja där när temat för dagens texter, ”Att växa i tro” förutsätter att man har en tro att växa i. Frågan kan inte besvaras på ett generellt plan då olika tro betyder olika saker. Men vad gäller en kristen tro, har frågorna ”hur skaffar man tro?” och ”hur får man tro att växa?” samma svar: med den helige Andens hjälp.

Det råder stor förvirring om vad som menas med tro i vår tid. Förvirringen råder både inom kyrkan och i världen. Från världens sida har somliga fått för sig att tro innebär att man avfärdar vetenskapen för att klamra sig fast vid önsketänkande och accepterar obegripligheter. Andra menar att tro handlar om en förmåga att ta blinda språng i mörkret utan att tänka sig för. Inom kyrkan har många en ohälsosam fixering vid vad de kan göra med sin tro – flytta på bokstavligen berg till exempel. Sådana karikatyrer och missuppfattningar gör ont – även om de har sina förklaringar.

Jag erkänner att tro är inte alltid är ett enkelt begrepp att förklara i vår antropocentriska (eller mänskocentrerade) tid. I en sådan tid förklaras allting utifrån idén att vi på något sätt är det centrala i vår tro. Det viktigaste anses vara vilket känt behov det möter hos oss för tillfället. Det blir ett slags jagande efter ett tillstånd eller upplevelse istället för ett sätt att förhålla sig till den stora verkligheten som vi befinner oss i och den stora verkligheten som är Gud. Kristen tro handlar om att bli fullvuxna och nå en mognad som svarar mot Kristi fullhet.

Grunden för Kristen tro är en historisk person, Jesus Kristus. Att vara troende som kristen är en villighet att leva och handla baserat på vår kunskap om Gud som är uppenbarad genom Jesus Kristus, och folket Israel.

Det vore lätt att då få för sig att vi växer i tro genom att ha mer fakta och information om Jesus.

Kunskap är bra, men man kan ha mycket kunskap om Jesus och sakna tro. Målet med kristen tro och det kristna livet är att likna Kristus; det vill säga att leva ett liv präglad av tro, hopp, kärlek, glädje och frid som förhållig Gud och blir en välsignelse till andra och även till en själv. Kunskap kan hjälpa oss i detta syfte, men det är inte avgörande.

Vad som är avgörande för tro och att växa i tro är den helige Andens verk i oss. Den helige Anden är Kristus Ande, gudomlig kärlekens ande. Uppfostringen vi får i Andens kärleksskola handlar inte så mycket om kunskap som om karaktär.

I dagens evangelietext förbereder Jesus lärjungarna för en framtid som skulle vara väldigt annorlunda mot vad de hade varit med om. Under tre år hade Jesus gjort sitt primära uppdrag till att vara *med* lärjungarna och andra människor. Han var Gud i mänsklig form och var med lärjungarna som vägledare, lärare och vän. Men tiden hade kommit när Jesus inte längre skulle vara *med* på samma sätt.

Hans fysiska närvaro, som hade utmanat och format lärjungarnas sätt att se på världen, skulle strax upphöra. Fast ändå inte. Det Jesus ville förklara för lärjungarna om sin närvaro genom den helige Anden är så viktigt och svårt att förstå att Johannes ägnade fem av tjugoen kapitel åt detta enda samtal som avslutas med Jesus' längsta bön. Femton gånger i samtalet säger Jesus att han skall lämna dem, och tjugosex gånger talar han om Hjälparen som han och Fadern sänder. Det var Jesus sätt att förbereda lärjungarna för Pingst, och det faktum att även i hans fysiska frånvaro kunde de lita på honom.

Att Jesus skulle lämna lärjungarna och jorden rent fysiskt betydde inte att han övergav dem och vår jord. Tvärtom skulle Jesus närvaro på jorden bli mycket mer tillgänglig genom Anden. Han skulle vara närvarande för dem genom sin Ande i dem.

Som en enstaka människa med alla begränsningar som det innebär, kunde Jesus inte nå ut till hela världen med Guds kärlek på ett personligt sätt. Och det personliga och mänskliga var gränser som Jesus alltid förhöll sig till. Kärlek kan bara förmedlas personligt. Hade det viktigaste varit att nå ut med exakt information om Jesus hade han säkert gett dem en punktlista under den där sista kvällen. Men kristen tro är ingen självhjälps metod där vi med fem enkla steg kan förvandla eller förbättra oss själva med information och teknik. Att växa i tro handlar om att låta oss själva och vår karaktär förvandlas av Jesus' helige Ande. Tro och andlig mognad är något vi smittas med genom umgänge med andra snarare än information vi bemästrar.

Jag säger inte att Jesu lära inte var och är viktigt. Men vi kan ha alla de rätta svaren om tro utan att vi låter oss förvandlas till Kristus likhet. Vi växer i tro på samma sätt som vi får en tro – med den helige Andens hjälp. Vår del i det hela är att erkänna vårt behov och söka Kristus närvaro i Ordet och i den kristna gemenskapen som Anden samlar, formar och upprätthåller. Delaktighet i en kristen gemenskap är icke förhandlingsbart för den som vill växa i kristen tro.

Det Jesus sade till lärjungarna är att Anden använder den kristna gemenskapen för att visa världen ett alternativt sätt att leva förankrad i verkligheten. Det är det personliga sättet att leva på som präglas av tro och kärleksfull tjänst. Om Jesus livgivande sätt att leva skulle bli känd till jordens yttersta gränser på ett personligt sätt, kunde han omöjligt göra det själv.

Under sommarens högsäsong för turism drar Påve Franciskus 80 000 människor till S:t Peters torg varje onsdag. Han syns som en liten vit fläck för de flesta. Jag menar inte att förminska upplevelsen på något sätt, men även om man hör till det fåtal som får skaka Påvens hand kan det inte riktigt kallas ett personligt möte. Jesus kunde säga att det var bättre att han skulle lämna för att han visste att det var det enda sättet för hans lära att kunna växa och sprida hans kärlek vidare i världen på ett personligt sätt. Anden som Jesus lovade sända var och är hans egen Ande. Den tar sin boning i var och en som tror.

Därför tillbringade inte Jesus sin sista kväll med att ge en lista väl-ordnade principer som lärjungarna skulle memorera och leva efter. Han började sitt samtal med en tjänst - den kända fot tvättningen, han gav dem ett nytt bud – att älska varandra, och Jesus sade att han skulle sända en vän som skulle hjälpa lärjungarna att följa hans exempel.

Jesus förberedde lärjungarna för att växa i tillit till Gud och den tro som Jesus hade gett dem. Som när musikeleven ska spela ett stycke med ögonen stängda, var stunden inne för lärjungarna att få se vad som hade formats i dem under åren med Jesus. Liksom Jesus började sin offentliga gärning under Andens kraft skulle också lärjungarna snart i Andens kraft dela Guds kärlek med en värld som hade avvisat den kärleken.

Korset är ett tecken på Guds kärlek, men det är likväl en symbol för världens avvisande av Guds kärlek. Från världens perspektiv skulle Jesus prövas inför rätten och dömas skyldig. Men uppståndelsen och himmelfärden var Guds sätt att upphäva världens dom.

Så vad har synd, rättfärdighet och dom att göra med Jesus och den tidiga kyrkans kärleksdrivna handlingssätt? Anden påminner världen om Jesus. Att vara påmind om Jesus, var och är att vara påmind om hans kärlek som världen avvisade och dömde. Jag tror att det Johannes menar är

att världens avfärdande och dom av Jesus, egentligen var en dom över sig själv. I korsfästelsen blev sanningen om Guds kärlek synlig. Världens val att avvisa Guds kärlek och klamra sig fast vid korrupta maktsystem blev också synlig. Andens vittnesbörd om Jesus avslöjar än idag världens val att avfärda kärlekens vägar för vägar som ofta är opersonliga och maktlystna.

Ibland har Kyrkan som Kristi kropp i världen förstått detta helt fel; vi har tyckt att det är vi som skall visa världen vad synd, rättfärdighet och dom är genom att fördöma vad som är syndigt och orättfärdigt. Men vi är folket som skall vittna om Jesus i ord och handling. När vi får kärleken och hur man hanterar makt väl rätt, blir det ett vittnesbörd som står i stark kontrast till världens vägar.

Vi har drabbats av en kärlek som är mycket svårare att vittna om då det innebär att vi måste älska varandra – även om inte vi tycker om varandra alla gånger. I en församling får vi många bra tillfällen att träna på att växa i tro och kärlek. Som vi läste i dagens episteltext "Om vi älskar varandra är Gud alltid i oss, och hans kärlek har nått sin fullhet i oss". Det är Anden som avslöjar världens (och ibland vår) vägran att älska i enlighet med Guds kärlek. Anden talar till och läser av våra hjärtan. Genom Anden ger Jesus oss tro, hopp, kärlek, glädje och frid - gåvor som hjälper oss att växa och vara den person Gud skapade oss att vara.

De goda nyheterna för oss idag är att Gud inte har lämnat oss att växa i tro på egen hand. Guds helige Ande gör sin boning i var och en som vill det, och Anden verkar i oss med sin kraft och förmår göra långt mer än vi kan begära eller tänka, hans är härligheten genom kyrkan och genom Kristus Jesus, i alla släktled i evigheters evighet. Amen. (Ef 3:20-21)